

שביעית<sup>78</sup> לששה [קצחות], [שהיא] בחר בראשו של המלך [ז"א]. אונ יענַך ח'וֹה ב' יוֹם צְרָה (שם כב), אלו [ראשי תיבות במנין] יב"ק, יהולחה"ם. ישגבק שם אלהי יעקב. ישלח עוזך מקדש - אלו סודות התורה מצד עז הרים. ומציון יסעה, [ציון] זה צדיק<sup>80</sup> שנאמר בו: כי מציון יצא תורה (ישעה ב, ג), וזה [אותיות] סוד [תורה] מיסוד [ציון] בודאי, ב"ע [במנין ס"ד] תקוגנים אלו. ואו [יקום]: כי פום ביד רוחה [ניין חמר מלא מסך וניגר מועה אך שמריה ימץיו ישתו כל רשיין ארץ] (תהלים עה, ט), [כו"ם] - זו השכינה - אליהם.<sup>81</sup> וכן חמר - אלו ע' ניצצות שללה [במנין יי"], אונ: אך שמריה ימץו ישתו כל רשיין ארץ - אלו שמריות הנופלים מלמעלה, שטומנים לפול על ראשיהם של אמות עובדי עבודה זרה. אונ: תהומות יקסימו (שמות טה, ה), והעולים במנוחה ישאר, בתקון שלם.

� עוד, פאן צורך להזכיר למקומם בפה נשמות שהולכות ונזרדות בגולות, ונאמר בהם: גם צפור מצאה בית ודרור קון לה (תהלים פר). וכאנ סוד [הפסוק]: כי יקרה קון צפור לפניך וג' (דברים כב, ו) ... מהו כי יקרה? פסוק זה

דאמא דאייה שביעאה לשית, כתרא ברישא דמלכא. קדין יגען יהזה ביום צראה (שם כ, ב) דא יב"ק יאלוקי"ם, ישגבק שם אלקי יעקב. ישלח עוזך מקדש אלין רזין דאוריתא מסטרא דעת החיים. ומציון יסעדן דא צדיק, כי מציון יצא תורה (ישעה ב, ג) ודא סוד מיסוד ודי, בע' תקוגין אלין. קדין כי פום ביד ה' (תהלים עה, ט), דא שכינטא אליהם, ובין חמרא אלין ע' ניצוצין דיליה, קדין אך שמריה ימץו ישתו כל לשעי הארץ, אלין שמרין דנטליין מלעליא, דזמיןין למונפל על רישיהון דאמין עובדי עבודה זרה, קדין תהמתה יקסימו, ועלמא בניחא ישתר ארטקונא שלים.

� עוד הכא אצטרכן לאחדרא לאתריהון בפה נשמותין דאוזן מנידן בגלויה, ואפרמר בהו: גם צפור מצאה בית ודרור קון לה (תהלים פר, ד), וקהא רזא כי יקרה קון צפור לפניך וכו' (דברים כב, ו) ... מי כי יקרה? אבל קרא דא בפה

.78. עי' ת"ז תי' כד, סד, ע"א.

.79. עי' ת"ז תי' כב, סד, ע"א.

.80. ציון בgmtaria יוסף שהוא רמז לצדיק; על ציון והצדיק עי' זהר ח"א קנה, ע"ב; קפו, ע"א; ריט, ע"א; ח"ב, יג, ע"א; ח"ג, ריג, ע"ב.

.81.orus כמנין אלהים, עי' זהר פנחס רמה, א-ב; יעקב, ריג, ע"א; עי' ת"ז תי' כא, סא, ע"א; תי' מז, פה, ע"א.